ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ 251. ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 8. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1844 ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται νέα ἑξάμηνος ἔκδοσις τῆς Ἐφημερίδος μας, τας στήλας τῆς ὁποίας αρκετα εξετειναμεν διὰ νὰ εὑρίσκῃ ἐν αὐτῇ ἀφθονωτεραν ὁ αναγνώστης ὕλην, ἥτις καθόσον ἀπο τας δυναμεις μας ἐξαρταται, θελει εἰσθαι καὶ σπουδαῖα ἑνταυτῷ. Ἐν τουτοις δὲ διὰ νὰ γίνωνται γνωστὰ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τὰ παρ' ἡμῶν δημοσιευόμενα, περιορίζομεν εἰς δραχμὰς δώδεκα την ἑξάμηνον συνδρομὴν διὰ τοὺς ἐντος της Ζυρου κατοικοῦντας, καὶ δεκατρεῖς διὰ τοὺς ἐκτος, μολονοτι διὰ της ἐκτασεως της θέλουν αὐξηνθῆ ἀναλόγως καὶ αἱ ἀπολυτως ἀπαιτουμεναι πρὸς διατήρησίν της δαπαναι. Ἐλπίζομεν ὅθεν ὅτι οἱ φιλόκαλοι συμπολιται μας καὶ πολλοι ἄλλοι ὁμρεθνεῖς μας τιμῶντες μας δια τῆς συνδρομῆς των, θελουν μᾶς ἐνθαρρυνει εἰς τοῦτο τὸ πολυμοχθον ἔργον, δια τῆς χορηγήσεως ἡμῖν τῶν πρὸς διατήρησιν της αναγκαιωδῶς απαιτουμενων χρηματικῶν μέσων.

Τοῦτο τὸ φύλλον μετὰ τοῦ προγράμματός μας καὶ τὸ ἑπόμενον θελομεν διευθύνει εἰς πρλλους κυρίους ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ κατοικοῦντας· ὅσοι δὲ τα κρατήσουν καὶ δέν μᾶς τὰ ἐπιστρέψωσι, θέλουν θεωρηθῆ παρ' ἡμῶν ὡς συνδρομηται μας.

Τὴν 1. Ἰανουαρίου 1844.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπησχόλησε πάντοτε πλειότερον τόπον εἰς τὴν ἱστορίαν παρὰ εἰς τὸν Γεωγραφικὸν χάρτην, ὥστε ἀπὸ κλασικὸν αἴσθημα κινούμενός τις δὲν δύναται νὰ μένη ἀδιάφορος εἰς τὰς ὀνων προσπαθείας της, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν, καὶ διὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἄλλοτε ποιητικοτάτη ἢ ἐκλαμπροτάτη ἑστία. Ἡ Ἐθνικὴ Σύνοδος προκύψασα ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν Σεπτεμβριανὴν ἐπανάστασιν ἤρχισεν ἤδη τὰς ἐργασίας της, αἱ δὲ πρῶτσι ἀποφάσεις αὐτῆς δικαιόνουν τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας τὰ ἐλεύθερα ἔθνη συνέλαβον περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ τοῦ ἐξαναστάντος ἔθνους. Μεταξὺ τῶν ἀντιζηλιῶν καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ πνεύματος ἰσχυροτάτου εἰσέτι ἐν τῇ Ἑλλάδι, λάμπει ἡ ἕνωσις τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τείνει βαθμηδὸν εἰς τὸ νὰ στερεωθῇ. Ἡ τάσις αὕτη ἐφάνη πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἀντιπροέδρων τῆς Συνόδου, ἥτις ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῶν πρώτων ψηφοφοριῶν. Ἕκαστον τῶν πρωτίστων κομμάτων τῶν σχηματισθέντων πρὸ εἴκοσι ἐτῶν ἐπρότεινε τὸν ὑποψηφιόν του, καὶ ἡ πλειοψηφία ἠνώθη ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, χωρὶς νὰ δείξῃ ἀποκλειστικὸν πνεῦμα. Συνεχεῖς ἀναλογίαι ὑπάρχουν μεταξὺ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ συμβὰν τὸ καταστρέψαν τὴν Βαυκρικὴν ἐξουσίαν, καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἱσπανίας μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, δι' ἧς ἐτελείωσεν ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ Ἐσπαρτέρου. Καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα μέρη, τὰ ἕως τότε πολέμια κόμματα ἑνοῦνται εἴτε περὶ τοῦ Συντάγματος, εἴτε περὶ τοῦ θρόνου· εἰς τὰ δύο μέρη ἑνὶ λογῷ ὑπάρχει ἕνωσις. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν ἐκτείνωσιν ἐπὶ πλέον τὸν παραλληλισμόν μας αὐτὸν ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει ἡσυχάσει ταχύτερον παρὰ ἡ Ἱσπανία.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἀντιπροέδρων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑπῆρξε ζήτημα πολιτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐνταυτῷ. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἔπρεπε ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν στιγμιαίαν τοὐλάχιστον συγχώνευσιν τῶν κομμάτων, καὶ τὴν κοινὴν συνδρομὴν εἰς τὸ μέγα τοῦ Συντάγματος ἔργον. Τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα προῆλθεν ἤδη. Ὁ κύριος Νοταρᾶς ἐξελέχθη Πρόεδρος, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ κύριοι Μαυροκορδάτος, Κωλέττης, Μεταξᾶς ἢ Λόντος. Ὁ κύριος Νοταρᾶς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνὴρ κομματικὸς, ἀπ' ἐναντίας δὲ θεωρεῖται ὡς πατριώτης. Ἡ ἐκλογή του εἶναι σεβασμὸς ἀπο δοθεὶς εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὰς πολλὰς ἐκδουλεύσεις του. Εἶναι ἑκατοντούτης, ὡς λέγουν, καὶ ἕνεκα τούτου εἶναι πατριάρχης. Ἐπροέδρευσεν εἰς τὰς ἐθνικὰς τῆς Ἑλλάδος Συνελεύσεις μετὰ τὸ ἔτος 1821. Ὁ στρατηγὸς Κωλέττης εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸς ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ὅπου διέμεινε πολλὰ ἔτη ὡς πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅπου εὑρέθη ὅταν συνέβησαν τὰ τελευταῖα συμβάντα. Ἀποφεύγομεν τοῦ νὰ κάμωμεν χρῆσιν, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ξένους τόπους, τῶν ὀνομασιῶν τῶν κομμάτων, τοῦ Γαλλικοῦ δηλ, Ἀγγλικοῦ, ἢ Ῥωσσικοῦ· Οὔτε ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' οὔτε ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ συμφέρει νὰ γίνωνται τοιαῦται διακρίσεις προσβάλλουσαι πάντοτε τὸν λαὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζονται. Συμμορφούμεθα μόνον μὲ τὰς ὁποίας ἔχομεν πληροφορίας, λέγοντες ὅτι ὁ στρατηγὸς Κωλέττης θεωρεῖται ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι κόμματος, ὡς ὁ κύριος Μαυροκορδάτος τοῦ Ἀγγλικοῦ· Ὁ στρατηγὸς Κωλέττης προσκολλημένος ἄλλοτε εἰς τὸν Ἀλῆ πασσᾶν ἀπέκτησε τότε πολλὴν ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῶν Ἀλβανῶν καὶ Ἠπειρωτῶν, τὴν ὁποίαν καὶ μετὰ ταῦτα διετήρησεν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν διετήρησε τὸν ἐθνικὸν ἰματισμὸν, καὶ ὅτι εἶναι δημοτικότατος μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του.

Ὁ Πρίγκιψ Μαυροκορδάτος κατάγεται ἀπὸ λαμπρὰν οἰκογένειαν μεταξὺ τῶν Φαναριωτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἔζη εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἐπανεστάτησε κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ μετέβη αὐτόθι κατὰ τὸ ἔτος 1821 διὰ νὰ μεθίξῃ τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ Μεσολόγγιον. Ἡ πόλις αὕτη τὸν ἔκλεξεν ἤδη πληρεξούσιόν της. Ὁ Κόμης Ἀνδρ: Μεταξᾶς ἀνήκει ἐπίσης εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πρωτίστας τῆς Κεφαλληνίας οἰκογενείας, λαβὼν καὶ αὐτὸς ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον. Οὗτος θεωρεῖται ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Ναπποικοῦ ἢ Ῥωσσικοῦ κόμματος· ὑπὸ δὲ τὸν τίτλον αὐτὸν ἔχει ὀλιγώτερα δικαιώματα ἐπὶ τῆς συμπαθείας μας παρὰ τοὺς λοιπούς· ὀφείλομεν ὅμως νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰθεωρῶμεν εἰς τοὺς Ναπποίους τοὺς Ῥώσσους, διότι αἱ τάσεις αὐτῶν ἀφορῶν μᾶλλον τὴν θρησκείαν παρὰ τὴν πολιτικήν. Τοιουτοτρόπως εἶναι ἀρκετὰ ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ Ναπποικὸν κόμμα παρὰ πᾶν ἄλλο ἐνήργησεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ κύριος Μεταξᾶς, κατὰ φυσικὸν λόγον, ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν μετὰ τὰ Σεπτεμβριανὰ συμβάντα. Εἶναι μολοντοῦτο ἐπίσης ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἀπήντησεν ἐκ μέρους τῆς αὐλῆς τῆς Πετρουπόλεως δυσαρεσκείας, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν ὅτι θέλουν μεταβληθῆ ἴσως εἰς ἐπίσημον ἀντίστασιν. Ὁ Κύριος Κατακάζης πρέσβυς Ῥώσσος, εἶναι ὁ μόνος ἀπό τοὺς Εὐρωπαίους ἀντιπροσώπους ὅστις δὲν παρευρέθη εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐθνικῆς Συνόδου, καὶ ἔκτοτε ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ ἀνάκλησις καὶ ἡ παῦσίς του ἀπὸ πᾶσαν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Βασιλεὺς Ὄθων εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς συνελεύσεως, ἥτις θέλει δώσει τὸ Σύνταγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν γενομένη ὑποδοχὴ ἦτο πλήρης ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ πρέσβεις τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Πρωσσίας, τῆς Βαυαρίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Σβεκίας, τῆς Ἱσπανίας καὶ τοῦ Βελγίου παρευρέθησαν εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην. Ἐλάβομεν ἤδη περιλήψεις τινὰς περὶ τῶν πρώτων τῆς Συνόδου Συνεδριάσεων, αἱ ὁποῖαι καθιερώθησαν εἰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας. Τὸ περὶ ἐξετάσεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ζήτημα ἐφαίνετο ὅτι ἤθελεν εἶσθαι το δυσκολώτερον. Ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων πρέπει νὰ ἦναι 180, συνῆλθον δὲ 220 ἢ μέχρι τῶν 240. Εἰς διάφορα μέρη ἔγιναν διπλαὶ ἐκλογαί, καὶ ἕνεκα τούτου ἐξελέχθη δεκαπενταμελὴς ἐπιτροπὴ διὰ νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξοιρέσεις· τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς μεγίστην δυσκολίαν. Δὲν ἔγιναν μόνον διπλαὶ ἐκλογαί, ἀλλὰ καὶ ἐκλογαὶ ἐκ μέρους ξένων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἔγιναν κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1829. Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ λαοὶ τῶν μὴ ἀπελευθερωθεισῶν ἐπαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔμειναν εἰς τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν ἀντεπροσωπεύθησον εἰς τὴν ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Σύνοδον· ἐπὶ τῇ βάσει ὅθεν τοῦ νόμου αὐτοῦ οἱ Μακεδόνες, οἱ Ἠπειρῶται, οἱ Θεσσαλεῖς οἱ Σμυρναῖοι, οἱ Χῖοι, ἢ οἱ Κρῆτες, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι συστημένοι ἐξήσκησαν τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν Σύνοδον πληρεξουσίους τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐγεννήθησαν.

Ἡ ἐξέτασις τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἀνεβλήθη μέχρι τῆς περὶ τοῦ κανονισμοῦ συζητήσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐνασχολήθη ἡ Σύνοδος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισθεῖσα νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον ὁδηγήθη ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς, τῶν ὁποίων ἔκαμε χρῆσιν ἡ συντακτικὴ Σύνοδος τῶν 89, ἡ βουλὴ τῶν Πατρικίων ἐν τῇ Γαλλίᾳ, αἱ κοινότητες τῆς Ἀγγλίας καὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Βελγίου· ὁ δὲ Βελγικὸς κανονισμὸς πρὸ πάντων ἐχρησίμευσεν ὡς σχεδιον· Ἡ πολιτικὴ συζήτησις ἐπεριορίσθη εἰς μόνην τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ κύριοι Κωλέττης καὶ Μαυροκορδάτος μόλις ἀφιχθέντες εἰς τὴν Ἑλλάδα προσεκλήθησαν παρευθὺς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβουλιον μετὰ τῶν κυριων Μεταξᾶ καὶ Λόντου· διεσθῆ προσέτι φήμη ὅτι ἐμφιλεχώρησαν διαφωνίαι τινὲς εἰς τὸ Συμβουλιον αὐτὸ, καὶ ὅτι ἔμελλε νὰ διαλυθῇ ἡ σύμπνοια. Διὰ νὰ ἀποδειξωσι ψευδεῖς τὰς φήμας ταυτας οἱ τεσσαρες ὑπουργοι προσεφέρθησαν ταὐτοχρόνως ὡς ὑποψηφιοι δια τὴν ἀντιπροεδρίαν, καὶ ὁ κύριος Μεταξᾶς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κυριος Κωλέττης καὶ ὁ κύριος Μαυροκορδάτος εἰπῆλωσαν ὅτι ἔχουν ἀπόφασιν νὰ μὴ δεχθῶσι τὴν ἀντιπροεδρίαν οἱ μὲν ἄνευ τῶν δέ. Ἡ Σύνοδος ἐπροχώρησεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ ὁ μὲν κύριος Νοταρᾶς Πρόεδρος ἔλαβε ψήφους 216, ὁ κυριος Μαυροκορδατος 155, ὁ κυριος Μεταξᾶς 141, ὁ κυριος Κωλέττης 146, καὶ ὁ κυριος Λόντος 143. ὡς προειπομεν ὅθεν τὸ ἀποτελεσμα τοῦτο ἀπέδειξεν ὅτι τὰ αἰσθηματα τῆς συμφιλιώσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως ἐθριάμβευσαν μέχρι τουδε κατὰ πᾶσης ἀποπειρας διαιρέσεως.

*Το σπουδαιότερον ζήτημα τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἀποφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνόδου θέλει εἶσθαι ἡ σύστασις των νομοθετικῶν σωματων. Ἡ αρχὴ τῆς δημιουργήσεως δύο βουλων καὶ ὄχι μιας μονης φαινεται ὅτι θέλει γινει ἐν γενοπαραδεκτῇ· αλλα προκειται να γνωρίσωμεν, ἂν τὰ μέλη τῆς Γερουσιας θελουν εκλεγεσθαι ὑπο τοῦ ἔθνους ἢ θέλουν διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλεως. Τὸ Ὑπουργειον καὶ ἐν γένει οἱ μετριοφρονες γνωμοδοτοῦν ὑπὲρ τῆς Γερουσίας, τῆς οποιας τα μελη νὰ εκλεγωνται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ νὰ ἦναι ἰσόβια, αλλ' ἀρκετα σημαντικὴ μερὶς γνωμοδοτεῖ ὅτι μετα ξυ τριων ὑποψηφιων ἐκλεγομένων ὑπο τοῦ λαοῦ νὰ διορίζῃ ἕνα ὁ Βασιλευς Γερουσιαστὴν. Ἐν τάχει θέλομεν πληροφορηθῆ τι ἀπεφάσισε περὶ τούτου ἡ Ἐθνικὴ Σύνοδος. Ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἡ ειλικρίνεια μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς ἀπεδέχθη τας συνεπείας τῶν Σεπτεμβριανῶν συμβάντων, καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσις τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους θεωροῦνται ὡς ἀγαθοὶ οἰωνοὶ τῆς νέας ἐποχῆς, ἥτις ἤρχισε διὰ τὴν Ἑλλάδα.

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων.)

Ἀπὸ ἐπιστολὰς ἐξ Ἀθηνῶν ἐλάβομεν τὰς ἑξῆς σπουδαίας πληροφορίας περὶ τῶν ἐκεῖσε διατρεχόντων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ Ῥωσσικὸν ἢ Ναπποικὸν κόμμα ἔλαβεν ἐνεργητικότατον μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῦτο ὄχι διότι ἀγαπᾷ τὰς φιλελευθέρας θεσμοθεσίας, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἕως τότε ἐδείκνυεν ἀδιαθεσίαν πρὸς τὴν Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, τὸ Ῥωσσικὸν κόμμα ἤλπιζεν εἴτε ὅτι ἤθελε παραιτηθῆ, εἴτε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἤθελε τὸν ἀποπέμψει ὁμοῦ μὲ τοὺς βαυαρούς. Τὰ πράγματα ὅμως ἀπέβησαν ἄλλως, χάρις εἰς τὴν μετριοφροσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ Βασιλέως· χάρις ἐπίσης, εἶναι δίκαιον νὰ τὸ εἴπωμεν, ἢ εἰς τὴν ἕτοιμον καὶ ἐνεργητικὴν ἀπόφασιν τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας κυρίου Πυσκατόρη, καθότι ἀντὶ νὰ κατασταθῇ ἡ Ἑλλὰς νέα Σερβία διὰ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης, ὡς ἤλπιζε τὸ Ῥωσσικὸν κόμμα, κατέστη νέα ἀνατολικὴ Ἐλβετία, διὰ νὰ συνάξῃ ποτε λείψανά τινα τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Ἔκτοτε ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἐφάνη παράνομος ἀπέναντι τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἀπεπέμφθη ὁ κύριος Κατακάζης ὡς μὴ ἀντιστάθεις κατ' αὐτῆς. Εἰς τὴν Πετρούπολιν, τὴν Βιέννην καὶ τὸ Βερολῖνον τοιαύτη τις ἀποπομπὴ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ πολλὰς συνεπείας, εἰς τὰς Ἀθήνας ὅμως δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ, ὥστε τὸ Ῥωσσικὸν

κόμμα προσθληθὲν κατὰ τὴν κεφαλὴν δὲν ἠξεύρει πλέον ποῦ νὰ τὴν κλίνῃ. Φαίνεται ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπεφάσισε τὸ Ῥωσσικὸν κόμμα νὰ ἐκτυλίξῃ θρησκευτικοὺς ἐρεθισμοὺς κατὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ ταυτοχρόνως νὰ φανῇ δημοκρατικότατον ἐντὸς τῆς Ἐθνικῆς Συνόδου, διὰ νὰ καταστήσῃ καθόσον δύναται ἀνεφάρμοστον τὸ Σύνταγμα· ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν κόμμα συνησθάνθη τοῦτο, καὶ οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀρκετὰ συνετοί, διὰ νὰ μὴν πέσωσιν εἰς παγίδα τοσοῦτον ξάνουσον.

Ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου ἄριστος καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ, κάλλιστα ἐπέτυχεν. Ἤδη ὅτε ὁ Πρίγκιψ οὗτος δὲν περιστοιχίζεται ἀπὸ ἀθλίους συμβούλους, οἱ ὁποῖοι τοσοῦτον σημαντικὰ τὸν ἔβλαπτον, τὸ πᾶν ἐπελπίζει ὅτι θέλει ταυτισθῆ μετὰ τοῦ ἔθνους. Εἶναι τωόντι θαυμασία ἡ θέσις τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, ὅστις μέλλει νὰ γίνῃ συνταγματικὸς Ἡγεμὼν ἑνὸς λαοῦ ἔχοντος τοιοῦτον λαμπρὸν παρελθὸν καὶ μέλλον, ἑνὸς λαοῦ ὅστις τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει κλονισθῆ τὸ ἀνατολικὸν (statu quo), θέλει προσκληθῆ ν' προσφέρῃ ἐκ νέου εἰς τὸν ἐξευγενισμὸν ἀναριθμήτους ἐκδουλεύσεις. Τοῦτο τὸ συνησθάνθησαν καὶ εἰς τὸ Μόναχον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὥστε τὸ ὄνομα τοῦ πεφωτισμένου καὶ φιλελευθέρου δίπλωματου, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔστειλεν ἐσχάτως εἰς τοὺς Παρισσίους καὶ τὸ Λονδῖνον, εἶναι ἐναργεστάτη ἀπόδειξις.

Ὅ,τι δύνανται σήμερον νὰ ἐπιθυμήσωσιν οἱ πατριῶται τῆς Ἑλλάδος, εἶναι τὸ νὰ τελειώσωσι ταχέως. Τὸ Ῥωσσικὸν κόμμα κατεβλήθη, δύναται μολοντοῦτο νὰ συκωθῇ καὶ μεταχειριζόμενον τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν κατὰ δυστυχίαν ἔχει εἰς τινας ἐπαρχίας, νὰ προξενήσῃ εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν σοβαρὰς δυσκολίας· ἀλλὰ ἀφοῦ ἅπαξ συνομολογηθῇ τὸ πολίτευμα καὶ ὁ Βασιλεὺς ὡρκισθῇ, αἱ ἀπόπειραι τοῦ κόμματος αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνοι. Λέγεται ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τοῦτο καὶ διάφορα ἄλλα ζητήματα εἶναι ἐντελῶς σύμφωνοι οἱ κύριοι Πυσκατόρης καὶ Λυόνς ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ κυριος Κωλέττης καὶ Μαυροκορδάτος ἀφ' ἑτέρου, ὅπερ εἰλικρινῶς μᾶς χαροποιεῖ. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν ἔχομεν εἰς τὰς Ἀθήνας καθὼς ἠξεύρετε ἀλλαχοῦ μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἀγγλικὴν συμμαχίαν, ἢ ἀμφιβάλλομεν ἂν ἡ Ἀγγλία ἐπιθυμῇ ὡς ἡ Γαλλία νὰ συστηθῇ ἐν τῇ Μεσσογείῳ ναυτικὴ ἀνεξάρτητος δύναμις. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ συμφέρον εἶναι κοινὸν, τὸ συμφέρον δηλ. τῆς Δύσεως κατὰ τῆς Ἀνατολῆς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κατὰ τῆς Ἄρκτου. Ἂν ἦναι σύμφωνα τὰ δύο μεγάλα συνταγματικὰ της Εὐρώπης κράτη, ἡ Ἑλλὰς θέλει εὐτυχήσει, καὶ ἡ Γαλλία θέλει καυχᾶσθαι.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Αἰῶνος.)

Τὴν ὥραν ταύτην θέλει ἀπεπερατώσεν ἴσως τὸ σπουδαῖον ἔργον της ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνόδου διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος. Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας κατεχωρήσαμεν ἤδη τὰ διαφιλονικηθέντα καὶ παραδεχθέντα ὑπ' αὐτῆς ἄρθρα, τὸ γράμμα τῶν ὁποίων συνταυτίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον [μέρος αὐτῶν μὲ τὸν Γαλλικὸν χάρτην 1830. τοῦτέστι συμβιβάζει ὀρθώτατα τὰ συμφέροντα τοῦ τοῦ τόπου μὲ τὰ τοῦ θρόνου. Παρατηροῦνται μολοντοῦτο κηλίδες τινὲς αἱ ὁποῖαι ἀσχημίζουν τὸ ἔργον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας δυσκολίας εἰς τοὺς συντάκτας του. Τὸ ἄρθρον πρῶτον μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμφαίνει προκατάληψιν τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε νομίζομεν ν' ἀποφύγῃ αὐστηροτέρα παρὰ τοὺς νομοθέτας τῆς Γαλλίας τοῦ 1830· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη παραδέχεται ὡς ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τὴν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀνέχεται μόνον ὅλας τὰς λοιπὰς. Εἰς τὸ Ἄρθρ. αὐτὸ ἐνυπάρχει πολὺ εἰς ὀλίγας λέξεις. Ἕκαστος νόμος διὰ νὰ συνταχθῇ καλῶς ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ ἦναι καθαρώτατος, καὶ ἀντὶ νὰ δίδῃ ἀφορμὴν εἰς ἀμφιβολίας καὶ εἰς διπλῆν διερμηνείαν, ἀπαιτεῖται νὰ ἐκφράζηται μὲ ἀκριβεῖς λέξεις. Αἱ ποιότητες αὗται ἐλλείπουν οὐσιωδῶς ἀπὸ τὸ Ἄρθρον αὐτό. Εἶναι προφανέστατον ὅτι μὲ τὴν ἀνοχὴν τῶν ἄλλων θρησκειῶν ἐπιφυλάττει, φαίνεται, ὁ νομοθέτης τὸ δικαίωμα νὰ καταθλίβῃ κατ' ἀρέσκειαν εἰς δοθεῖσαν τινὰ περίστασιν ὅ,τι ἀπεφάσισε ν' ἀνέχεται· ἀφοῦ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐδανείσθη τόσα ἄλλα ἄρθρα ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν σύνταγμα, διατὶ νὰ μὴ δανεισθῇ καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθεριότητά του, προκηρύττουσα κατὰ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ καὶ ἄνευ ὑποκρυφίου σκοποῦ, ὅτι ἕκαστος δύναται νὰ προσεύχῃ τὴν θρησκείαν του μὲ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν, καὶ ὅτι θέλει ἀπολαμβάνει τὴν αὐτὴν προστασίαν, ἀφοῦ προηγουμένως ἤθελε διακηρύξει, ὅτι ἡ θρησκεία τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ θρησκεία τῶν πλειοτέρων Ἑλλήνων; Ἡ φράσις ὅθεν ὅτι πᾶσα ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ ἡ παρεπομένη, ὅτι τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως, ἀντίκειται μεταξὺ των, καὶ δύνανται νὰ παρεξωσιν ἀφορμὴν συζητήσεων εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ὅταν τὸ σχέδιον τοῦ συντάγματος περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποβληθῇ εἰς την σύσκεψιν καὶ τὴν ἐπικύρωσίν της. Ἂν ἡ Ἑλλὰς περιεῖχεν ὀλίγους τινὰς πρεσβεύοντας ἄλλην θρησκείαν παρὰ τὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου, ἴσως τὸ πρᾶγμα ἤθελεν εἶσθαι ἀδιάφορον· ἀλλ' ἐπειδὴ εὑρίσκονται παραδ. χάριν πολλοὶ καθολικοὶ εἰς τὴν μὲν ἢ τὴν δὲ ἐκ τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἕπεται ὅτι τὸ Ἄρθρον πρῶτον του σχεδίου δὲν προσβάλλει μόνον τὴν ὑπὸ τῶν ξένων πρεσβευομένην λατρείαν, ἀλλὰ μέγα μέρος Ἑλλήνων, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὁποίων δὲν θέλουν παραδεχθῆ νομίζομεν τὴν θέσιν, ἥτις δίδεται εἰς τοὺς ἐντολεῖς των, ἀπὸ ἓν σύνταγμα τὸ ὁποῖον δὲν θέλει συγχωρεῖ εἰς αὐτοὺς εἰμὴ τὴν ἀνοχὴν τῆς λατρείας των.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέτυχεν ἄρα γε ἀπαγορεύσασα διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τὸν προσηλυτισμόν; ἡμεῖς δὲν τὸ πιστεύομεν, μολονότι προμαντεύομεν τὸν σκοπὸν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἥτις ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν μας φαίνεται καλή. Τὸ ἐπαναλίγομεν ὅτι τὸ προ πάντων ἀναγκαιοῦν εἰς τὴν σύνταξιν ἑνὸς συντάγματος εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀπὸ φράσεις, δι' ὧν λέγονται πολλὰ καὶ οὐχὶ τ' ἀρκετὰ, διὰ νὰ μὴν ἀναγκάζωνται ἑπομένως τὰ δικαστήρια νὰ κάμνωσιν ἀποφάσεις ἀσυμφώνους μὲ τὴν ἀκριβῆ ἢ τοὐλάχιστον ὑποτιθεμένην ἔννοιαν τοῦ νομοθέτου.

Θέλει μᾶς δικαιώσει ἕκαστος διὰ τὰς προηγουμένας παρατηρήσεις μας, ὅταν σκεφθῇ ὅτι δὲν ὑπαγορεύονται αὗται ἀπὸ κανὲν ἀντιπαθείας πνεῦμα, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον λαμβάνομεν ὑπὲρ τοῦ τοπου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν βαδίζοντα εἰς εὐρυτέραν θρησκευτικῆς ἐλευθεριότητος ὁδόν.

Τὸ περὶ διαδοχῆς ζήτημα ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην τῶν προστατίδων δυνάμεων, καὶ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνεδέχθησαν αὗται ὑπὲρ τῆς αὐλῆς τῆς Βαυαρίας, ἥτις ἐζήτησε καὶ παρεχωρήθη εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα, ὅτι ἐν ἐλλείψει κατ' εὐθειαν διαδόχων τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος νὰ τεθῇ το Ἑλληνικὸν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου ἀδελφοῦ του πρίγκιπος Λεοπόλδου. Ἤδη ὅτε τὰ πραγματα ἔλαβον καλὴν τέραν ἐν τῇ Ἑλλάδι μορφὴν, μᾶς εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ψῆφος τῆς Ἐθνοσυνελευσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς μᾶς ἐφάνη γέμον θυέλλων καὶ τρικυμιῶν, θέλει συμφωνήσει μὲ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς της· μολονότι ὑπάρχει εἴσετι φόβος ἀσημάντου ἀντιστάσεως τινὸς ἐκ μέρους τοῦ ταραχώδους κόμματος, τὴν μικρὰν δύναμιν τῆς ὁποίας προεξιθέσαμεν.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ἐπίσης ὡς ἀρχὴν, ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει ἐνεργεῖσθαι συλλήβδην ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας. Τοῦτο ἔχει καλῶς διότι ἀνταπεκρίθη αὕτη εἰς τὰς ἐλπίδας τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν προσδοκιαν τῶν φρονίμων. Ἔσφαλεν ὅμως μεγάλως, κατα τὴν γνώμην μας, ἂν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ μᾶς ἄνω Βουλῆς, διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Βασιλεως καὶ ἀνανεουμένης καθ' ἑκάστην δεκαετίαν. Καθὼς εὐστόχως παρατηρεῖ ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτής μας, ἡ ἐπιτροπὴ κατήντησεν εἰς ἄλλον παρὰ εἰς τον ὁποῖον ἐπεθύμει σκοπὸν· ηὔξησε δηλαδὴ τὴν δύναμιν τῆς ἐξουσίας, ἀντὶ νὰ τὴν ἐλαττώσῃ ἢ νὰ τὴν ἀντισταθμήσῃ. Θέλει προκύψει ὅθεν ἐντεῦθεν, ἂν τοῦτο ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν Σύνοδον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὅστις διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς νὰ ἔχῃ κατὰ δεκαετίαν τὴν εὐκολίαν τοῦ ν' ἀπαλάττεται ἀπὸ ὅσους ἤθελον τὸν δυσαρεστῆ. Ποῦ λοιπὸν θέλουν ὑπάρχει οὕτω τὰ ἐχέγγυα τῆς ἰσοσταθμίας τῶν τριῶν ἐξουσιῶν, ὅταν εἰς προσδιορισμένον καιρὸν ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἤθελε δύνασθαι ν' ἀπορβάφῃ οὕτως εἰπεῖν τὴν ἄλλην ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός της; Τὸ προταθὲν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συστημα εἶναι σύστημα νόθον. Βεβαίως οὐδὲ εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Γαλλίας οὐδὲ εἰς τὸ τῆς Ἀγγλίας, τὰ ὑποῖα τοσοῦτον εθαύμασεν ἡ ἐπιτροπὴ, εὗρε τοιοῦτον τι. Μᾶς φαίνεται ὅθεν δύσκολον ὅτι ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θελει παραδεχθῆ τὰς περὶ τούτου προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ὅτι θέλει λάβει ἄλλο καλλήτερον μέτρον.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία προσφέρουν εἰς αὐτὴν παραδείγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ ὠφεληθῇ. Ἡ πρώτη διὰ τῆς ἰσοβίου Βουλῆς τῶν Πατρικίων, καὶ ἡ δευτέρα διὰ τῆς Βουλῆς τῶν κατὰ διαδοχὴν Λόρδων ἐδάδισαν μέχρι τοῦδε βασίμως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν συνταγμάτων τὰ ὁποῖα γηράσκοντα ἐπὶ μᾶλλον ἐνισχύονται. Εἰς τὰς θεσμοθεσίας ἑνὸς τόπου μὴ στερεωθέντος εἰσέτι, τὸ ν' ἀπαιτῇ τις δημοκρατικώτερόν τι ἀφ' ὅτι ἐνυπάρχει εἰς τὰς θεσμοθεσίας τῶν δύω μεγάλων συνταγματικῶν τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ τρέχῃ ἐνώπιον ἑνὸς κινδύνου, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ ν' ἀπομακρύνῃ. Ἂς ἀποκρούσῃ ὅθεν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὸ σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ θεωρίας δημαγωγῶν τινῶν, τοὺς ὁποίους περιέχει εἰς τοὺς κόλπους της, καὶ ἂς κηρυχθῇ ὑπὲρ μιᾶς ἄνω Βουλῆς ἰσοβίου ἢ διαδοχικῆς. Παραδεχομένη ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο ἐξ αὐτῶν τῶν συστημάτων, θέλει ἀπορύγει τοὺς σκοπέλους, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ εἴτε δὲν εἶδεν, εἴτε δὲν ἠθέλησε νὰ ἴδῃ.

(Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Ἀνατολῆς)

Σ. Σ. Δημοσιεύοντες τὸ προηγούμενον ἄρθρον τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος Ἠχοῦς τῆς Ἀνατολῆς, συμφωνοῦμεν κατὰ πάντα μὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ συναδελφοῦ μας συντάκτου αὐτῆς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν συστηθεισομένην Γερουσίαν, ὅτι δηλαδὴ συμφέρει μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν νὰ διορίζωνται διὰ βίου τὰ μέλη αὐτῆς (οὐδέποτε δὲ κατὰ διαδοχὴν), καὶ διὰ νὰ ὑπάρχωσιν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐγγυήσεις περὶ τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν ἐξουσιῶν ἀναγκαιούσης εἰς τὸ σύστημα τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἰσορροπίας· διότι ὡς εὐστόχως παρατηρεῖ ὁ συναδελφός μας οὗτος, αἱ ἐγγυήσεις αὗται κινδυνεύουν νὰ ἐλλείψωσιν, ὁσάκις ἡ μία ἐξ αὐτῶν τῶν ἐξουσιῶν ἔχει συμφέρον ν' ἀπορροφήσῃ τὴν ἄλλην.

Ἡ Γερουσία εἰς τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα θεωρεῖται ὡς τρίτον σῶμα, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὴν μεταξὺ τῆς ἐξουσίας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους ἀπαιτουμένην ἰσορροπίαν· ὑποτίθεται ὅθεν ὅτι τὸ σῶμα αὐτὸ δὲν θέλει παραδίχεσθαι οὐδὲ τὴν γνώμην τῆς πρώτης οὐδὲ τὴν τῆς δευτέρας ἐκ τῶν ἐξουσιῶν αὐτῶν, ὁσάκις ἀντίκειται τοῦ εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Διὰ νὰ ἐκπληρῇ καλῶς τὴν λειτουργίαν του τὸ μέρος τοῦτο τῆς συνταγματικῆς μηχανῆς, ἀπαιτεῖται ν' ἀπολαμβάνῃ ἀπεριόριστον ἀνεξαρτησίαν, τοῦτέστιν ἀπαιτεῖται ὥστε τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διορισθέντα νὰ ἐνεργῶσιν ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ ἡ γνώμη των εἰς τοὺς σκοπέλους τῆς προσωρινότητος καὶ τῆς ἀβεβαιότητος τοῦ μέλλοντός [των· καθότι φοβούμενα ὅτι μὴ εὐχαριστοῦντα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας θέλει παύσει μετὰ τὴν δεκαετίαν ἡ λειτουργία των, εἶναι πιθανὸν νὰ κατασταθῶσιν ὑποκλινέστατοι εἰς αὐτὴν, καὶ ἰδοὺ ματαιοῦται οὕτω κατὰ μέγιστον μέρος ὁ σκοπὸς τῆς εἰσάξεως τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Δὲν συμφωνοῦμεν ὅμως μὲ τὸν συναδελφόν μας Συντάκτην τῆς Ἠχοῦς καθόσον ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ σχεδίου, ὅτι δηλαδὴ τὸ ἄρθρον αὐτὸ προβλέπει περὶ [πολλῶν ἐν ὀλίγαις λέξεσι.

Ἡ σχεδιάσασα τὸ σύνταγμα ἐπιτροπὴ ἐκθέσασα ὅτι πᾶσα ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, ἐξέθεσε περιεκτικῶς καὶ μ' ἄλλας λέξεις ὅτι πᾶσα ἄλλη γνωστὴ θρησκεία θέλει πρεσβεύεσθαι ἐλευθέρως· διότι ὅταν ὁ νόμος ἀνέχεταί τι, εἶναι τὸ αὐτὸ ὅ,τι νὰ λέγῃ ὅτι τοῦτο θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐλευθέρως. Ἀπαγορεύσασα ἐν γένει τὸν προσηλυτισμὸν, ὅστις εἶναι φθοροποιὸς εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς κοινωνίας, δὲν ἀφίνει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν εἰς τὰ δικαστήρια, ὁσάκις ἤθελον προτεθῇ νὰ ἐφαρμώσωσι τὸν νόμον αὐτὸν, οὐδὲ ἐντὸς ὀλίγου δύναται νὰ δοθῇ χώρα εἰς διπλῆν διερμηνείαν.

Αἱ μεγάλαι καὶ σημαντικαὶ θυσίαι τὰς ὁποίας ἐκαμαν τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἀγῶνα ἔκαμαν τρεῖς ναυτικαὶ τῆς Ἑλλάδος νῆσοι, ἡ Ὕδρα δηλαδὴ, ἡ Πέτσαι καὶ τὰ Ψαρρᾶ, καὶ ἡ βαρύτης τὴν ὁποίαν ἔφερον αἱ νῆσοι αὗται, καθόσον ἀπέβλεπε τὴν ἐσωτερικὴν κρατοῦς πολιτικὴν, διότι αὐτόθι συνεκεντρώνετο ἡ ναυτικὴ Ἑλληνικὴ δύναμις, ἔδοσαν εἰς αὐτὰς δικαίωμα τοῦ ἀντιπροσωπεύωνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὰς ἐθνικὰς βουλὰς ἀπὸ πλειοτέρους πληρεξουσίους, παρ' ὅσους ἐστέλλοντο αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι· καὶ βεβαίως καθόσον εἶναι ἀξιολογωτέρα ἡ ναυτικὴν τινα σύνοδον λαλοῦν καὶ πραγματεύονται περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πολλὰ καὶ διάφορα πρόσωπα, κατὰ τοσοῦτον ἀποκτοῦν μεγαλητέραν τὰ λεγόμενα βαρύτητα.

Ἂν εἰς τὰς ἐποχὰς ἐκείνας αἱ νῆσοι αὗται ἀπελάμβανον διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο πλεονέκτημα, καὶ δίκαιον καὶ εὐγνωμοσύνης ἔνταυτῷ καθῆκον καθίσταται τὸ νὰ τὸ ἀπολαμβάνωσι καὶ σήμερον, διὰ τὸν πρὸς αὐτοὺς σεβασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ὁ ὁποῖος μένει καὶ θέλει μείνει ἀνεξάλειπτος εἰς τας καρδίας τῶν Ἑλλήνων, δι' ὅσον συνεισέφεραν αἱ νῆσοι αὗται ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθερώσεως καὶ αὐτονομίας.

Βαρύτητα οὐ μικρὰν ἔχει εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κράτους πολιτικὴν, καὶ ἡ Ἑρμούπολις, διὰ τὸ συγκεντρωθὲν ἐνταῦθα ἐμπόριον καὶ διὰ τὸ σημαντικὸν ναυτικόν της, διότι ἀμφότερα ταῦτα ἀποτελοῦν, ὡς εἶναι ἀναντίῤῥητον, δύο ἐκ τῶν πλουσιωτέρων πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἄνευ ὑπερβολῆς, ὅτι ἂν αἱ πηγαὶ αὗται παραμεληθῶσιν ὁπωσδήποτε καὶ ἐντεῦθεν στηρεύσωσιν, ἡ ἡγεμονία μόνη, ὅσον καὶ ἂν ἤθελε βελτιωθῆ καὶ προοδεύσῃ, δὲν θέλει δυνηθῆ ν' ἀναπληρώσῃ τὸ ἐλλεῖπον, τὰς μεγάλας δηλαδὴ τοῦ ἔθνους ἀνάγκας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀναγκαζόμενον νὰ λαμβάνῃ ἐξωθεν μέγιστον μέρος τῶν ὅσα χρησιμεύουν διὰ τας ἀνάγκας τοῦ βίου καὶ τῆς πολυτελείας, ἐπαρατηρήθη μετ' ἀκριβείας ὅτι δίδει περισσότερα χρήματα ἀπὸ ὅσα λαμβάνει ἐκ τῶν προϊόντων του. Τὸ ἐμπόριον ὅθεν καὶ τὸ ναυτικόν μας ἐπαναφέροντα ἐν τῇ Ἑλλάδι ὅσα, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, δαπανᾷ αὕτη πλέον τῶν ἐσόδων της, κρατοῦν εἰς ἰσορροπίαν τοὐλάχιστον τὸ χρηματικόν μας καὶ ἐμποδίζουν τὴν ἐθνικὴν πτώχευσιν, ἥτις ἄλλως τε ἤθελε προκύψει ἀναποφεύκτως. Τὸ ἔθνος ὅθεν συναισθανόμενον τὴν βαρύτητα ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ὀφείλει νὰ περιθάλῃ καὶ νὰ καλλιεργήσῃ αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ ἰδίου του συμφέροντος.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων ὀφείλει νὰ συναισθανθῇ καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ, ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη πᾶσα ἰδέα καὶ γνώμη ἐκφραζομένη ἀπὸ διαφόρους καὶ εἰς διαφόρους ἐποχὰς, ὅτι ἄλλαι ὁποιαιδήποτε πόλεις τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ ἦναι κατάλληλότεραι τῆς Ἑρμουπόλεως διὰ νὰ σχηματίσθῇ ἐν αὐταῖς ἡ ἐμπορικὴ συγκέντρωσις, ἥτις ἐνταῦθα ὑπάρχει ἤδη πραγματικῶς. Λέγοντες ἐμπόριον δὲν ἐννοοῦμεν τὸ παθητικὸν ἐμπόριον τὸ ὁποῖον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνεργεῖται, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπορροφᾶται ὅλον σχεδὸν τὸ χρηματικόν μας καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συγκεντρωθῇ εἰς ὁποιονδήποτε λιμένα τοῦ κράτους· ἡ κυβέρνησις ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ τὸ συγκεντρώσῃ, ἀρκεῖ νὰ ἐκλεχθῇ κατάλληλον μέρος, ἐκ τοῦ ὁποίου μεταφερόμενα τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, νὰ μὴν ὑπόκεινται εἰς βαρεῖα μεταφορᾶς ἔξοδα· ἐννοοῦμεν ἀπεναντίας τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς ἐνεργητικὸν, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀπολαμβάνομεν μέγα μέρος χρημάτων, τὰ ὁποῖα στερούμεθα διὰ τοῦ παθητικοῦ. Διὰ τοιοῦτον διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον οὐδεὶς ἄλλος τῆς Ἑλλάδος λιμὴν, εἰμὴ ὁ τῆς Ἑρμουπόλεως δύναται νὰ ἦναι κατάλληλος, ὡς ἀλλοτε μὲ μαθηματικὴν σχεδὸν ἀλήθειαν ἀπεδειξαμεν, ἕνεκα τῆς τοπογραφικῆς θέσεώς της καὶ τῆς συγκεντρώσεως ἐνταῦθα τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, ἀποτελέσματος τῶν περιστασεων καὶ ἔργου ἀδυνάτου νὰ κατορθωθῇ ἀλλαχοῦ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν μάλιστα ἔνδειαν καὶ ἀχρηματίαν μας. Μετατοπίσεις οἰκογενειῶν καὶ καταστημάτων καὶ ἐφαρμογαὶ σχεδίων εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασίν μας εἶναι ὀλεθρίαι καὶ καταστρεπτικὰ μέτρα. Τοῦτο ὀφείλει νὰ συναισθανθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας, καὶ ὅσοι ἀπερισκέπτως νομίζοντες τὰ τοιοῦτα εὐκολοκατόρθωτα ἔργα, ἐπέφεραν βλάβην, ὁσάκις ἀπεπειράθησαν νὰ τὰ ἐπιχειρίσωσιν. Ἂν λοιπὸν τὸ ἔθνος καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ στερεύσωσιν αἱ δύο περὶ ὧν ὁ λόγος σημαντικαὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου πηγαί, ὀφείλουν ν' ἀποβάλωσι πᾶσαν ἰδέαν περὶ μετατοπίσεως δηθεν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑρμουπόλεως εἰς ἄλλο ὁποιονδήποτε τῆς Ἑλλάδος μέρος, καὶ παντοιοτρόπως νὰ τὸ περιθάλψωσι καὶ νὰ τὸ προστατεύσωσιν· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τοῦτο εἶναι ἐπάναγκες νὰ γνωρίζωσι τὰς ἀνάγκας των καὶ τὰ μέσα τῆς ἐξοικονομήσεώς των, περὶ ὧν τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν δὲν ἐλήφθη πώποτε μέχρι τοῦδε οὐδεμία φροντὶς, καὶ μόνοι οἱ σὺν Θεῷ διορισθησόμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν βουλευτικὴν Σύνοδον· θέλουν εἰσθαι εἰς θέσιν νὰ ἐκθέσωσι ταῦτα πάντα, καὶ εἰς θέσιν ἐπίσης νὰ εἰσακουσθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἡγεμόνος του. Νομίζομεν ὅθεν ὅτι διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, καὶ διότι οἱ Ἑρμουπολῖται συνεισέφεραν μεγάλως καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας, πραγματικῶς τε καὶ ἠθικῶς, εἶναι δίκαιον νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτοὺς ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ συνταχθησομένου χάρτου ἐξαιρετικὸν δικαίωμα τοῦ νὰ πέμπωσι πλειότερα μέλη εἰς τὴν συστηθεισομένην ἐθνικὴν βουλὴν παρὰ οἱ λοιπαὶ τοῦ κράτους ἐπαρχίαι, καὶ τοῦτο διότι οἱ πλειότεροι καὶ γνώσεις περισσοτέρας καὶ φωνὴν ἰσχυροτέραν δυνανται νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῆς βουλῆς, ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος

— Τὴν 31 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔγινεν ἔναρξις ἐνταῦθα τῆς συνέδου τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐνόρκων, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς παράρτημα τῆς προλαβούσης, πρόεδρος δὲ τῶν Συνέδρων εἶναι ὁ ἀξιότιμος κύριος Πιτζιπιὸς ὁ προεδρεύων τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν.

Ἰδοὺ τὸ διανεμηθὲν εἰς τοὺς Πληρεξουσίους Ἀντιπροσώπους σχέδιον Συντάγματος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως. Ἑτοίμως δημοσιεύομεν τοῦτο, καὶ προκαλοῦμεν τας κρίσεις τῶν ἀναγνωστῶν, τὰς ὁποίας προθύμως θελομεν παραδώσει εἰς το φῶς τῆς Δημοσιότητος, ὡς δυνατον νὰ φωτισωσι μᾶλλον τοὺς Πληρεξουσίους καὶ να καταστήσωσιν ὡριμωτερας τας συζητησεις των.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

Ἀρθρ. 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεια εἶναι ανεκτη καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ.

Ἀρθρ. 2.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, πνευματικῶς μὲν καὶ δογματικῶς εἶναι ἀναποστάστως ἡνωμένη μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ὁμοδόξων, πολιτικῶς δὲ καὶ διοικητικῶς εἶναι αὐτοκέφαλος καὶ ἀνεξάρτητος ἐκείνων καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου.

Περὶ τοῦ δημοσιου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἀρθρ. 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ συνεισφέρουσιν εἰς τὰ δημοσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσιας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοι εἰς ὅλα τα δημόσια ἐπαγγελματα, πολιτικά τε καὶ στρατιωτικά.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος καὶ οὐδεὶς δύναται να καταδιωχθῇ, συλληφθῇ, ἢ φυλακισθῇ εἰμὴ ὁπόταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζῃ.

Ἀρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐπ' αὐτοφόρῳ ἐγκλήματος οὐδεὶς δύναται νὰ συλληφθῇ ἢ φυλακισθῇ εἰμὴ δι αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει να κοινοποιηθῇ κατα τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως ἤ, τὸ βραδύτερον, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν.

Ἀρθρ. 6.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὁρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἀρθρ. 7.

Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσῃ.

Ἀρθρ. 8.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος Ἀργυρώνητος, ἢ δοῦλος, παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἀρθρ. 9.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ πᾶς Ἕλλην ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ δι αὐτοῦ τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους· λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Ὁ νόμος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ποτὲ ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους συντάκτας, ἐκδότας ἢ τυπογράφους ἐφημερίδων χρηματικὴν προκαταβολὴν, λόγῳ ἐγγυήσεως.

Ἀρθρ. 10.

Ἡ δημοτικὴ καὶ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργοῦνται δαπάνῃ τοῦ Κράτους, συνεργούντων εἰς τοῦτο καὶ δήμων καὶ ἰδιωτῶν.

Ἀρθρ. 11.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἐδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ὄφελος, προσηκόντως ἀποδεδειγμένον, καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Ἀρθρ. 12.

Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

Ἀρθρ. 13.

Τὸ ἀπόῤῥητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἀρθρ. 14.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,

Ἀρθρ. 15.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἴς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς, τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν ψηφίζεται πρῶτον παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἀρθρ. 16.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἀρθρ. 17.

Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορῥιφθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἀρθρ. 18

Ἡ ἐπίσημος ἑρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Ἀρθρ. 19

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργουμένη διὰ τῶν παρ αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

Ἀρθρ. 20.

Ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Ἀρθρ. 21.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἀρθρ. 22.

Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ἦναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Ἀρθρ. 23.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 24.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσι.

Αἱ ἐμπορικαὶ ὅμως συνθῆκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι ἐπιβαρύνουσιν τὴν ἐπικράτειαν, ἢ ὑποχρεώνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Αρθρ. 25.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γενῇ ἄνευ νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Αρθρ. 26.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νομοθετημένην θέσιν.

Αρθρ. 27.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τ' ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

Αρθρ. 28

Ὁ Βασιλεὺς κυρόνει καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους.

Αρθρ. 29.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ἐκτάκτως τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, νὰ κηρύττῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς δύο μηνῶν.

Αρθρ. 30.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν, ἢ νὰ διακόπτῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐτησίας Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύναται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Αρθρ. 31.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττόνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποινὰς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ ὑπουργῶν διατεταγμένων.

Αρθρ. 32.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου· δὲν δύναται ὅμως νὰ χωρηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζῃ τοιούτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου Κράτους εἰς πολίτας Ἕλληνας.

Αρθρ. 33.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Αρθρ. 34.

Ἡ Βασιλικὴ ἐπιχορήγησις προσδιορίζεται διὰ νόμου κατὰ δεκαετίαν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς συγκαλέσεως τῆς προσεχοῦς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Αρθρ. 35.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀμνύω ἐν ὀνόματι τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου » Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν » τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νό» μους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπε» ρασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότη» τα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. »

Περὶ Διαδοχῆς καὶ Ἀντιβασιλείας.

Αρθρ. 36.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν φυσικοὺς καὶ ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρενα νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Μόνον δὲ εἰς τὰς βασιλόπαιδας τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος περιέρχονται τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, ἐν ἐλλείψει τέκνων ἀρρένων, εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρενα, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Αρθρ. 37.

Ἐν ἐλλείψει φυσικοῦ καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν φυσικοὺς καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας, ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρενα.

Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου ἄνευ φυσικῶν καὶ νομίμων ἀρρένων ἀπογόνων κατ' εὐθείαν γραμμὴν. τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν φυσικοὺς καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρενα, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Αρθρ. 38.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοὐλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἑκάστης καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

Αρθρ. 39.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὸν Θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Αρθρ. 40

Οὐδέποτε τὰ στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαβαρίας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Αρθρ. 41.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλεως, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται, ἄνευ συγκαλέσεως, τὴν δεκάτην, τὸ βραδύτερον, ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τε· ἂν ἡ Βουλὴ ἦτον ἤδη διαλελυμένη καὶ συγκεκλημένη διὰ τοῦ περὶ διαλύσεως Διατάγματος εἰς ἐποχὴν μεταγενεστέραν τῆς δεκάτης ἡμέρας, αὐτή τε καὶ ἡ Γερουσία ἐπαναλαμβάνουσι τὰ ἔργα των μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως μέχρι τῆς ὁρκιζωσίας τοῦ διαδόχου, ἢ τοῦ Ἀντιβασιλέως, ἡ Συνταγματικὴ ἐξουσια τοῦ Βασιλέως ἐνεργεῖται ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ.

Αρθρ. 42.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ὁτμπληρωμένον.

Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρένον, ὀφείλει νὰ ὀμώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, συνηγμένων εἰς ἕν, τὸν ἐν τῷ 35 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον.

Αρθρ. 43.

Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιβασιλεία καὶ ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν της, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου της αὐτοδικαίως.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Αρθρ. 44.

Ἡ ἀντιβασιλεία δίδεται εἰς ἕν μόνον πρόσωπον. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς πρέπει νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, καὶ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, νὰ ὁρκισθῇ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ὡρισμένον ὅρκον, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι, θέλει εἶσθαι πιστὸς εἰς τὸν Βασιλέα.

Αρθρ. 45.

Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἕν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς Ἀντιβασιλέα.

Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἕν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Αρθρ. 46.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἦναι συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστής.

Αρθρ. 47.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰαννουαρίου, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσει πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 29 καὶ 30 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἑκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν δύω μηνῶν.

Αρθρ. 48.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὅμως νὰ διασκέπτωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ κατ' αἴτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπῃ νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Αρθρ. 49.

Οὔτε ἡ Βουλὴ εἴτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ ζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἡ πρότασις περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

Αρθρ. 50.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διά τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις ὁσάκις ζητηθῶσιν.

Αρθρ. 51.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουσιν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ Συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ὁσάκις τὸ Σύνταγμα ὁρίζῃ, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Αρθρ. 52.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Αρθρ. 53.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουσι τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζουν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν.

Αρθρ. 54.

Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ νόμου.

Αρθρ. 55.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται, ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Αρθρ. 56.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει· τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Αρθρ. 57.

Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὀμνύουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω ἐν ὀνόματι τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου » Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλά» δος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους » τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ κα» θήκοντά μου. »

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Αρθρ. 58.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἑκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς

Αρθρ. 59.

Ἡ Βουλὴ Σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

(ἀκολουθεῖ)

(ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΥΠΟΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΑ. Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 251 ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ

ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 11. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1844.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγελίας διὰ τοῦ προχθὲς ἀφιχθέντος ἐκεῖθεν Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ ἐκεῖ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους διατηρεῖται ἀκρὰ εὐταξία, χάρις εἰς τὸ φιλήσυχον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἄλλα τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας καὶ ἡμεῖς μὲ λύπην μας ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἄνθρωποί τινες παραγνωρίζοντες τ' ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑποδουλώσωσι τὴν ἀνεξάρτητον ἐκκλησίαν μας εἰς τὴν ὑποδουλωμένην τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεγάλην ἐκκλησίαν, προσπαθοῦν ἤδη διὰ τῆς ἀδίκου καὶ παρανόμου ἀπαιτήσεως τοῦ αὐτοχθονισμοῦ νὰ διαιρέσωσι τὸ ἔθνος, καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὸν κόλπον τῆς πατρίδος μας τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, διὰ νὰ κατασπαράξωσι καὶ καταστρέψωσιν αὐτήν.

Ἐν ᾧ ἀπήτουν ἀφ' ἑνὸς νὰ ὑποδουλωθῇ ἡ ἀνεξάρτητος ἐκκλησία μας, καὶ ὡς ἐπιχείρημα τῆς ἀπαιτήσεώς των ταύτης μετεχειρίζοντο τὸ λαμπρὸν τῆς Ἑλλάδος μέλλον, ἐδικαιολόγουν δηλαδὴ τὴν ἀπαίτησίν των ταύτην μὲ τὸ συμφέρον τό ὁποῖον ἔχει ἡ Ἑλλάς, διὰ πολιτικοὺς μέλλοντας σκοπούς, νὰ ὑπόκειται ἡ ἐκκλησία της εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις θεωρεῖται ὡς κεφαλὴ ὅλων τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὡς νὰ ἐλογίζετο δῆθεν θρησκευτικὴ αἵρεσις ἡ τῆς ἐκκλησίας μας ἀνεξαρτησία, δυναμένη νὰ μᾶς διαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ συναδελφούς μας ὀρθοδόξους Χριστιανούς· ἐν ᾧ ἀπήτουν, λέγομεν, τοῦτο οἱ καλλοὶ οὗτοι πατριῶται, τὸ ὁποῖον, κατ' αὐτούς, ἔμελλε νὰ παρακινήσῃ πολλοὺς ὁμοεθνεῖς μας κατοίκους τῆς Τουρκίας νὰ μεταναστεύσωσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐκτυλίσσουν ἤδη τὸ τοῦ αὐτοχθονισμοῦ δικαίωμα, διὰ νὰ ἀνογκάσωσι τὸ ἥμισυ τοῦ ἔθνους, καὶ τὸ πλέον πεφωτισμένου καὶ ἐξευγενισμένον, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν, ν' ἀπέλθῃ τῆς Ἑλλάδος, μὴ εὐχαριστούμενον νὰ εἰλωτεύῃ ἐκείνους, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὁποίων ὅτε ἐκινδύνευον, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει πανδήμων καὶ πανηγυρικῶν ὑποσχέσεών των, ὅτι δὲν θέλει ὑπάρξει πώποτε διάκρισις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ αὐτῶν, ἔδραμε μὲ πῦρ, μὲ σίδηρον, μὲ χρυσὸν καὶ μὲ ὅλα τὰ τῆς ἐπικουρίας μέσα εἰς χεῖρας. Ἰδοὺ συνέπεια ἰδεῶν, λογική, δικαιοσύνη, πίστις ὑποσχέσεων, εὐγνωμοσύνη καὶ συναισθησις ἐθνικῶν συμφερόντων!!!

Εἰς τὰς ἐνεστῶσας δεινὰς τοῦ ἔθνους μας περιστάσεις, καὶ μεταξὺ τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν ὁποίαν κατηντήσαμεν, ἐν ᾧ μόνη ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἡσυχία δύνανται νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασίν μας, καὶ νὰ μᾶς βάλωσιν εἰς θέσιν ν' ἀναπτύξωμεν μετὰ συνέσεως τὰ ἐν ἡμῖν ὑπάρχοντα στοιχεῖα τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας, εὑρίσκονται κατὰ δυστυχίαν μας μεταξὺ ἡμῶν ἀπονενοημένοι τινές, οἵτινες παντοιοτρόπως προσπαθοῦν νὰ ταράξωσι τὸ πᾶν διὰ νὰ καρπωθῶσιν ἀπὸ τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφήν μας, ἐνεργοῦντες οὐχὶ μὲ εἰλικρίνειαν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ὡς ἀνήκει εἰς ἄνδρας ἀληθῶς πατριώτας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδιοτελείας των, ὑπὲρ τῶν ἰδίων των συμφερόντων.

Ἂς φαντασθῇ ἕκαστος τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ἂν ἐναντίον πάσης προσδοκίας, ἤθελε γίνει δεκτὴ ὑπὸ τῆς Σ. ἐθνικῆς Συνόδου αὕτη ἡ περὶ αὐτοχθονίας ἀδικωτάτη καὶ παρανομωτάτη ἀπαίτησις· ἂς φαντασθῇ, λέγομεν, ἕκαστος τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ἂν οἱ ἑτερόχθονες μὴ ἀνεχόμενοι νὰ κατασταθῶσιν εἵλωτες τῶν αὐτοχθόνων, ἀφοῦ μάλιστα οὔτε εὗρον μέχρι τοῦδε, οὔτε εὑρίσκουσιν θέλουν ἐλπίσει πλέον μετὰ ταῦτα νὰ εὕρωσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰς ἀναπαύσεις τοῦ βίου τὰς ὁποίας δύνανται νὰ εὕρωσιν ἀλλαχοῦ, ἐγκαταλείψωσι τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, ἀχάριστον διὰ τοῦτο μόνον καὶ ἀπέλθωσιν· ἂς φαντασθῇ ἕκαστος τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ὅταν ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἀποβληθῶσι τόσοι πατέρες οἰκογενειῶν, στερούμενοι τῶν πρὸς διατροφὴν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἀναγκαιούντων πόρων· ἂς συλλογισθῇ ἂν ἡσύχως καὶ ἀτάραχως θέλει ἀποδώσει τὸ ξίφος του ὁ στρατιώτης, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα γέμει ἀπὸ οὐλὰς πληγῶν, ὅστις διὰ τῆς ἐκχύσεως τοῦ αἵματός του ἀπέκτησε βαθμὸν καὶ μισθόν· ἂς φαντασθῇ ἕκαστος τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ὅταν τόσοι καὶ τοιοῦτοι μὴ αὐτόχθονες πεπαιδευμένοι ἄνδρες, οἵτινες διαπρέπουν νῦν εἴς τε τὴν Διοικητικὴν καὶ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἀποβληθῶσιν ἀπ' αὐτὴν μὲ περιφρόνησιν· ἂς φαντασθῇ, τέλος, ἕκαστος τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας οὕτω πῶς ἐζωγραφισμένην, καὶ ἂς μᾶς εἴπῃ ἑπομένως ἂν οἱ ἔχοντες τὴν τῆς αὐτοχθονίας ἀδικωτάτην καὶ παρανομωτάτην, τὸ ἐπαναλέγομεν, ἀπαίτησιν, ὁρμῶνται ἀπὸ ὑγιεῖς καὶ πατριωτικὰς ἀρχάς, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι ὑπηγόρευσαν τὸ κινημα τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου τὸ ὁποῖον ἐνέκρινε καὶ ἐνεκολπώθη ὅλον τὸ ἔθνος, διότι τὸ ἐθεώρησεν ὡς πρόδρομον τῆς εὐδαιμονίας του, ἢ ἂν ὁρμῶνται, ἀπὸ ἀρχὰς ὀλεθρίας καὶ καταστρεπτικάς.

— Ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ μας διατήρησις τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ὀφείλεται κατὰ πάντα, ὡς βεβαίως πληροφορούμεθα, εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀξιοτίμου καὶ ἐναρέτου φρουράρχου αὐτῆς κυρίου Δημητρίου Καλλέργη, καὶ τῶν ἐπίσης ἀξιοτίμων ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς.

Ὁ κύριος Δημήτριος Καλλέργης διὰ ταύτης τῆς ἀξιεπαίνου καὶ πατριωτικῆς διαγωγῆς του, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει διατηρήσει, ἀπεδείχθη ἀληθὴς καὶ πιστὸς ὁπαδὸς τῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ὑπηγόρευσαν τὸ κίνημα τῆς 3. 7βρίου. Ἀπέδειξεν ἀρκούντως ὁ κύριος Καλλεργης ὅτι δὲν ἔβαλεν εἰς κίνδυνον τὴν ἀτομικήν του ὕπαρξιν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἰδιοτελείας, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς ἓν ἀπὸ τὰ πρώτιστα μέσα, τοῦ ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἔθνος τὰς πρὸ καιροῦ ἐπιθυμητὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας του.

Εὖγε καὶ ὑπέρευγε ἀξιότιμε Καλλέργη, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ἂν διαμείνῃς μέχρι τέλους πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς σου ταύτας, θέλεις ἀποθανατίσει πρὸς τιμὴν τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος, ἐν ᾧ θέλουν ἀποθανατίσει τὰ ἰδικά των εἰς τὴν αὐτὴν ἱστορίαν πρὸς ὄνειδος καὶ καταισχύνην των, ὅσοι σπαράττουν ἢ ἤθελον σπαράξει ὁπωσδήποτε τὰ σπλάχνα τῆς δυστυχοῦς πατρίδος μας.

Εὖγε καὶ ὑπέρευγε καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀξιότιμοι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς. Καὶ ὑμεῖς θέλετε ἀποθανατίσει τὰ ὀνόματά σας πρὸς τιμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

— Συνδικασταὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος διωρίσθησον οἱ ΚΚ. Ἠλίας Κεχαγιᾶς, Λάζαρος Ἰωάννου, Στέριος Κοντὸς, καὶ Ἀμβρόσιος Θ. Ῥάλλης. πάρεδροι δὲ οἱ κύριοι Π. Κανισκέρης καὶ Ἐμμανουὴλ Εὐστρατίου.

— Καὶ ἄλλοτε ὡς καὶ ἤδη ἐξετέθη ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον τρέχει ἡ πόλις μας διὰ τὴν ἔλειψιν ἑνὸς καταλλήλου ναυπηγείου (καρινάγιου) διὰ νὰ διορθοῦνται εὐκόλως καὶ ἄνευ τινος κινδύνου τὰ πλοῖα τοῦ λιμένος μας· τὴν ἀνάγκην ταύτην συνιστῶμεν καὶ σήμερον εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχάς μας, διὰ νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, ἐκ τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον ἤθελεν ἀπολαμβάνει ἡ Κυβέρνησις ἀρκετὰ βοηθήματα, ἀλλ' ἤθελεν ἀπαλλαχθῆ πλέον καὶ ἡ πόλις μας ἀπὸ τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς κίνδυνον.

Ἐσχάτως ὀλίγον ἔλειψε νὰ γένῃ ἡ πόλις μας θυσία ἑσπερινή, ἐξ ἀπροόπτου τινος συμβεβηκότος. Εἰς ἀποθήκην τινὸς εἶχεν ὁ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων ἐργολάβος ἐναποταμιευμένην μεγάλην ποσότητα γαιανθράκων ἀναβαινόντων εἰς 10000 καντάρια. Ἡ ἀποθηκη ἔνεκα τῶν πολλῶν βροχῶν καὶ ὡς παλαιὰ διεπεράσθη ἀπὸ τὰ ὕδατα, καὶ οἱ γαιάνθρακες βαθμηδὸν ἐκπυρούμενοι ἄναψαν ἐπὶ τέλους, διότι, ὡς ἐπαρατηρήθη, οἱ γαιάνθρακες εἰς ποσότητα βρεχόμενοι ἐκπυροῦνται καὶ ἀνάπτουσι· ἀπὸ τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τῆς ἀποθήκης καπνὸν εἰδοποιηθέντες οἱ γείτονες ἔσπευσαν νὰ ἀναφέρουν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μας, ἥτις μετεχειρισθεῖσα τὰ ἀνήκοντα δραστήρια μέτρα ἔφθασε νὰ προλάβῃ τὸ κακὸν πρὶν ἢ μεγαλυνθῆ καὶ διαδοθῆ εἰς τὰ πέριξ.

— Κυδωνίαι, τὴν 31. Δεκεμβρίου.

(Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας).

Οἱ ἐδῶ παροικοῦντες Ἕλληνες μὴ ὑποφέροντες τὰς καταχρήσεις καὶ τὰς ἀντεθνικὰς πράξεις τοῦ ὑποπροξένου Σιμιριώτη, συνελθόντες ἀπεφάσισαν νὰ ἀνφερθῶσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· διὸ καὶ συνέταξαν μίαν αναφοραν ἥτις καὶ ὑπεγράφθη παρ' ὅλων τῶν ἐνταῦθα διαμενόντων ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ σήμερον στέλλεται εἰς τοὺς εἰς Ἀθήνας πατριώτας διὰ νὰ τὴν παρουσιάσουν εἰς τὴν Γραμματείαν. Τὸ κατ' ἐμέ, νομίζω, ὅτι, ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἐλπὶς ἤδη νὰ εἰσακουσθῶσι τὰ κατὰ τοῦ προκομμένου αὐτοῦ κονσόλου μας παράπονα, μὴ ὑπάρχοντος πλέον τοῦ Κ. Ῥίζου εἰς την Γραμματείαν διὰ νὰ τα καλύπτῃ καὶ τὰ ἐξαλείφῃ μὲ τὰ ἄπειρα πεσκεσλίκια, μ' ὅλα ταῦτα ἐωσοῦ ὑπάρχουν, ὡς ἀκούω, οἱ ὑπερασπίζοντες αὐτὸν τὸν κόνσολον σύμβουλοι καὶ παρασύμβουλοι εἰς τὴν Γραμματείαν μὲ τὰ αὐτὰ πεσκεσλίκια, οἱ ἀναφερόμενοι δὲν θέλουν τύχει καμμιᾶς ἀκροάσεως. Δὲν ἐνθυμεῖσαι ὅταν ἐστάλη πέρισυ μοι φαίνεται, ὁ γραμματικὸς τοῦ κονσόλου μας, διὰ νὰ προλάβῃ καὶ τα τοτε γενηθέντα κατ' αὐτοῦ παράπονα, πόσα γεντέκια τράβαμαζή τες διὰ νὰ τὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς παραφεντάδες του; πόσα καὶ πόσα δὲν ἐφώναξαν καὶ αἱ Ἐφημερίδες τότε, πόσοι δὲν ἀνεφέρθησαν κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν; ἀλλ' ὅλα ἔγειναν καπάκι, καὶ ὁ κόνσολός μας εὐγῆκε μὲ ἄσπρον πρόσωπον καὶ παστρικώτατος ἂν καὶ χωμένος ἕως εἰς τὸν λαιμὸν εἰς τὴν λάσπην· ὅθεν, ἂν δὲν παστρευθῇ ἡ Γραμματεία ἀπὸ τὰ παλαιὰ τοῦ Μεγάλου Ῥίζου τζιρακια, ὁ κόνσολός μας θέλει λάμπει σὰν κάλπικο διαμάντι.

Ἀριθ. τριακόσια τρία.

Πρόσκλησις

Ὁ ὑποφαινόμενος Συμβολαιογράφος Ἑρμουπόλεως Σύρου Μιχαὴλ Α. Ἰωαννόπουλος κατοικῶν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ὢν διωρισμένος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἑνὸς τρίτου ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἐλλιμενισμένου Ἑλληνικοῦ πλοίου βρικίου ἡ Ἀδελαΐς ἀνήκοντος εἰς τὸν Ἀντώνιον Γεωργίου Κουτέπαν, καὶ τῶν ὑπολοίπων δύω τρίτων τοῦ εἰρημένου πλοίου ἀνηκόντων εἰς τοὺς Σεβαστόπουλον καὶ Ἰζάκαλην πωληθέντος τὴν δευτέραν τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Ἰαννουαρίου, προσκαλεῖ τοὺς ἀναγγείλαντας ἐκτυτὸς δανειστὰς κυρίους Κωνσταντῖνον Κουτέπαν, Γεώργιον Κουτέπαν, Σεβαστόπουλον καὶ Ἰζάκαλην, καὶ Δημήτριον Καλημέρην ἐνεργοῦντα κατὰ παραγγελίαν τοῦ Θεοδώρου Πετροκοκκίνου κατοικοῦντας ἅπαντας ἐνταῦθα, νὰ συμμορφωθῶσιν μὲ τὸ ἄρθρον ἐννεακόσια τριάντα ὀκτὼ τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τοὐτέστι νὰ προσαγάγωσι τὰς ἀποδείξεις των ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης προσκλήσεώς μας, καὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς καὶ κάμωσι τὰς παρατηρήσεις των. Πᾶσα δὲ βραδυτερα προσαγωγὴ ἢ βραδυτερον γινομένη παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος· καὶ παραγγέλει τὸν παρὰ τῷ ἐνταῦθα Δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν Κλητῆρα κύριον Ἰωάννην Πλατύδην να ἐπιδόσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀναφερθέντων ὡς ἀναγγελθέντων δανειστῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου πλοίου ἀντίγραφον τῆς παρούσης προσκλήσεως κατὰ τοὺς τύπους· ἡ παροῦσα πρόσκλησις θέλει καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἑρμῆς τοῦ Λαοῦ. Ἡ παροῦσα πρόσκλησις συνετάχθη ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου εἰς τὸ πλησίον τῆς ὁδοῦ Ῥήγα τῆς ἀγορᾶς τῆς αὐτῆς πόλεως κείμενον Γραφεῖόν μου σήμερον τρίτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους ἡμέραν δευτέραν καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ.

ὁ Συμβολαιογράφος
Μιχαὴλ Α. Ἰωαννόπουλος

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ αὐθημερὸν
ὁ Συμβολαιογράφος
Μιχαὴλ Α. Ἰωαννόπουλος.

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου

— (ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΑ.

Εθνικὸν ὅδε
Τὸ ἔτος 1844.